

Lepo je, ko veš, da te drugi berejo

V soboto, 26. avgusta, sem prebirala sobotno prilogo dnevnika Večer. Naletela sem na dolg intervju s pisateljem Borisom Pahorjem, ki je ravno tisti dan praznoval svoj 104. rojstni dan. Ob tej priložnosti je novinarka Večera Darka Zvonar Predan naredila izčrpen intervju z njim. Zaustavila sem se pri teh besedah, ki jih je novinarka zapisala: »V zadnji Mladiki sem prebrala, kako ste o tem sredi Trsta spregovorili mladim ob literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba.« Novinarka se nanaša na Pahorjeve besede, ki smo jih objavili v prejšnji Rasti. Prebrali pa so jih lahko tudi vsi bralci dnevnika Večer.

Intervju je poglobljen pogovor s pisateljem Borisom Pahorjem, v njem se pogovarjata o marsičem, vendar smo lahko vseeno ponosni, da omenja našo revijo in naš natečaj. Večkrat se namreč hudujemo nad tem, da nas v matični Sloveniji ne poznajo dovolj, zato je takšna vrsta reklame več kot dobrodošla.

Lepo je, ko veš, da ne pišeš samo zase ali npr. za dedka, ki bo prebral tvoj prispevek, samo zato, ker si ga ti napisal, ampak da je tvojo prilogo prebrala tudi novinarka, ki jo pozneje citira v svojem intervjuju. Že res, govorili smo o Borisu Pahorju, živi legendi, in objavili besede, ki jih je sam izrekel

Boris Pahor (foto Miloš Pahor)

mladim ob dnevu mladinske ustvarjalnosti, ko smo nagradili tiste, ki so se najboljše odrezali na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba. Pa vendar so nas omenili v Večeru, enem najbolj branih slovenskih dnevnikov. Omemba v intervjuju ni nič takega, pa vendar daje novega zagona za naprej. Zato še vedno z veseljem spodbujamo mlade, naj pišejo, ker jih lahko tako ljudje opazijo. Lepo je, da so pri Mladiki naši predhodniki prišli do tega, da imamo mladinsko prilogo Rast. V njej se lahko namreč razvijamo in pišemo o temah, ki so nam všeč. Lahko gojimo svoje pisarske in fotografske spretnosti. V ozadju pa stojijo mentorji, ki nam pomagajo, da ne pišemo tja v en dan, ampak da se razvijamo v prave novinarje.

Naj na koncu ob tej priložnosti tudi sami voščimo Borisu Pahorju ob njegovem prazniku!

Delavnice

za gledališke animatorje, režiserje in voditelje amaterskih gledaliških skupin

V sredo, 30. avgusta 2017, je v prostorih Finžgarjevega doma na Opčinah zaživel prvi sklop izobraževalnih delavnic za gledališke animatorje, režiserje, in voditelje amaterskih gledaliških skupin. Organizator izobraževanja je bila Slovenska prosveta, cilj pa je bil predvsem ta, da bi poučili mlade in vse tiste, ki jih zanima gledališče, kakšno delo se skriva za vsako prireditvijo ali predstavo. Najprej je bilo na vrsti predavanje poklicne igralkice Patrizie Jurinčič Finžgar, ki nam je spregovorila o delu, ki ga ima režiser amaterskih skupin, od izbire teksta do postavitve in kasneje nastopa. Pri tem mora vzeti v poštev, katere so zmožnosti igralcev, koliko časa in zunanje pomoči ima na razpolago, na podlagi vseh omejitev pa skušati narediti čim boljši končni izdelek. Vso teorijo je seveda obogatila z osebnimi izkušnjami, tako profesionalnimi kot tudi amaterskimi, zaradi česar je postalo predavanje še toliko bolj zanimivo.

Po krajši pavzi je bila na vrsti plesna delavnica pod vodstvom koreografinje Raffaella Petronio. Najprej smo se v plesu preizkusili tudi mi sami, in sicer s poslušanjem glasbe in izvajanjem gibov, ki nam jih je glasba narekovala. Na kratko nam je nato predstavila zgodovino svobodnega plesa, ki je nastal kot odgovor na tradicionalne plesne zvrsti in urejene plesne korake, potem pa smo za vajo poskusili določiti primerno glasbo za določeno zvrst gledališke igre. Kot zadnje je bilo na vrsti predavanje o luči in zvoku v gledališču, to pa je vodil lučkar Erik Geletti. Podal nam je osnovno tehnično znanje o tem, kako med predstavo spreminjamo luči in dodajamo različne zvočne efekte, vendar nam je za bolj poglobljeno razlago zmanjkalo časa. Mogoče bi se v bodoče lahko organiziralo delavnico samo za tiste, ki jih zanima ta svet reflektorjev in zvočnikov, da bi se v tem poglobili in osvojili vse potrebno znanje, da bi lahko kdaj tudi sami upravljali luči in zvok med predstavami ali drugimi prireditvami.

Naslednji dan se je odvijal drugi del delavnic. Razdeljen je bil na dve predavanji, saj je spregovorilo več različnih profesionalcev.

V prvem delu je delavnico vodila dramaturginja Lučka Susič. Predavala je o izbiri teksta glede na skupino; zelo pomembna sta izražanje in pristop igralcev, prav zato smo sicer več govorili o prilaganju teksta glede na zasedbo, o dodelovanju vlog glede na sposobnosti igralcev in o pisanju songov. Najlažje je pisati besedilo pesmi, če že poznamo melodijo. Lahko si pomagamo tako, da uporabimo kako znano melodijo. Dramaturginja Lučka Susič nam je povedala več o svojih izkušnjah v svetu gledališča in nastopanja, ki si jih je prisvojila v življenjski karieri. Dala nam je tudi nekaj nasvetov ob delu, kot na primer to, da moramo omeniti avtorja pri izvajanju igre. Drugi del delavnice je vodila Manica Maver, ki je predstavila udeležencem vaje za odkrivanje sposobnosti igralcev. Te vaje so zelo pomembne, saj je veliko nadarjenih igralcev sramežljivih, če pa nastopajo v družbi z več ljudmi, jim je lažje pokazati, kaj so sposobni. Poskusili smo tudi nekaj vaj za utrjevanje skupinske dinamike v gledališki skupini in spregovorili o delu med gledališkimi vajami.

Ob koncu pa je spregovorila tudi Breda Susič, predstavnica mladinske revije RAST, in še predstavniki drugih društev, ki so udeležencem predstavili načrt o dejavnostih letošnje sezone. Učencem tretjega, četrtega in petega letnika višje srednje šole nudijo delo ob študiju, preko katerega bodo dobivali kredite za tako imenovani zakon „Alternanza scuola-lavoro“. Tečaj pa je bil seveda brezplačen in namenjen vsem včlanjenim društvom, ki imajo radi svet gledališča.

Delavnice bodo potekale tudi med šolskim letom in vsi so toplo vabljeni, da se jih udeležijo.

Neža Petaros in Svetlana Breclj

Konec avgusta smo imeli člani skavtske skupine VKB klan z Opčin pester in zanimiv teden: obiskali so nas namreč portugalski skavti, s katerimi smo se lani spoprijateljili na mednarodnem skavtskem taboru Roverwayu v Franciji. Fantovski klan portugalskega skavtskega katoliškega združenja Corpo Nacional de Escutas – Escutismo Católico Português, agrupamento 577 iz mesta Viseu, se je letos odpravil na daljše poto-

vanje po Evropi, ki je trajalo skoraj mesec dni. »Glavni namen tega

potovalnega tabora je bil, da spoznamo, kako deluje

skavtizem v drugih evropskih državah. Želeli smo tudi spoznati različne kulture, saj se v današnjem svetu ne moremo smatrati le za portugalske državljane: vsi smo tudi državljani sveta,« nam je povedal Fred, eden izmed klanovcev.

Naši portugalski prijatelji so svoje potovanje začeli 7. avgusta v zgodnjih jutranjih urah, ko so z letalom pristali v Milanu, od koder so pot nadaljevali z vlakom. Iz Milana so se najprej odpravili v Salzburg, nato so obiskali Prago, kasneje Budimpešto, od tam pa jih je vlak pripeljal na ljubljansko postajo, kjer smo jih že čakali nekateri člani naše skupine. Najprej smo jim razkazali slovensko prestolnico, nato pa smo jih popeljali še na Bled, kjer jih je očaral pogled na jezero z otočkom, navdušeni pa so bili tudi nad naravo v bližnji soteski Vintgar.

Po treh dneh potepanja po Sloveniji so nas Portugalci obiskali še v Trstu. Najprej smo jim seveda razkazali mesto, pri čemer nam je priskočil na pomoč turistični vodič Tomaž Susič, ki je bil tudi sam dolgo let aktiven član Slovenske zamejske skavtske organizacije. Nato smo gostom predstavili še naše kraško okolje: z jamarjem (in bivšim skavtskim voditeljem) Alexom Puričem smo se spustili v jamo, kar je bila za naše portugalske prijatelje povsem nova izkušnja, potem pa smo se sprehodili po devinski pešpoti Rilke. Seveda nam tudi ni zmanjkalo časa za kopanje.

Prenočevali smo v Trebčah, kjer so naši gostje tudi pri-
sostvovali slovenski maši in jo popestrili s portugalskimi pesmimi. Večere smo v veseli družbi preživljali v trebenskem župnišču, kjer smo se naučili veliko novih bansov in iger, ki so nas spravile v dobro voljo in pripomogle k temu, da so se prijateljske vezi med nami utrdile.

Portugalski klanovci so v teku svojega tabora poglobili vse tri stebre klana, ki jih za to starostno vejo pred-

videva skavtska metodologija: pot, skupnost in služenje. Pot je seveda stalnica na vsakem potovalnem taboru,

prav tako se življenju v skupnosti in vsem izzivom, ki jih to prinaša,

težko izogneš. Za služenje pa se je treba ponavadi bolj potruditi. Treba je biti pripravljen, da si vzameš čas, za nekaj časa pozabiš na svoje potrebe in pomagaš nekemu, ki je tvoje pomoči potreben. Portugalski skavti so si v vsakem mestu vzeli čas za služenje: v Trstu smo skupaj počistili dvorišče enega od sedežev Caritasa, poleg tega pa smo jim omogočili, da so pomagali pri deljenju kosil brezdomcem v menzi na Montuzzi. Povedali so nam, da je bila to, poleg dela z begunci, ki so ga opravili v Milanu, ena najlepših izkušenj služenja; kljub temu, da je baza vsakega služenja zastojnost, ti lahko take izkušnje podarijo marsikaj.

Za nas, tržaške klanovce, je bil obisk s Portugalske res nekaj enkratnega. Preizkusili smo se v svojih organizacijskih sposobnostih, saj smo čisto sami pripravili celoten program, in glede na odzive naših gostov si upamo trditi, da nam je dobro uspelo. Obenem smo bili seveda presrečni, da smo se spet srečali z ljudmi, s katerimi delimo veliko lepih spominov na lanski mednarodni tabor, in se spoprijateljili z drugimi skavti, ki se Roverwaya niso udeležili. Ta izkušnja nam je pomagala začutiti pomen svetovnega skavtizma in nam dala zagon, da z večjim navdušenjem stopamo v novo skavtsko leto.

*Zasanjana panda,
Mojca Petaros*

Portugalski skavtje na obisku

2. nagrada za poezijo na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba

Utemeljitev ocenjevalne komisije: *Gre za drobne duhovne pejzaže z motivi svetlobe in teme, pretresljivega dialoga med mladim dekletom in materjo ter za domiselno vizualno oblikovano pesem o življenjskem valovanju.*

Prisluškujem tišini v sebi... Sonce in tema

Sonce.
Življenje.
Tema.
Bedenje.

Kje si?
Spet te ni.

Brez sonca roža usahne.
Brez ljubezni duša ugasne.

Ptica
Mama si ti?

Sem.
Mama hudo mi je.
Najraje bi kot ptica odletela.
In se do neba povzpela.

To ne gre kar tako.
Če si to želiš,
z mano vzletiš.

Tisti večer s ciprese je dekle
vzletelo.
In se do neba povzpelo.

Ime in priimek: **Katarina Polojaz**

Doma sem: **z Rocola**

Obiskujem: **2. klasični licej Fran-
ceta Prešerna v Trstu**

V prostem času: **rada berem in se
družim s prijatelji**

Zgledujem se: **po Jane Austen**

Ko bom velika, bom: **ne vem še,
kaj bi lahko bila**

Najraje berem: **knjige**

Najljubša zvrst: **roman**

(pripravila Veronika Bordon)

Literarni natečaj SKK 2017 - 2018

Mladi, iščite ustvarjalnost v sebi, vsak izmed vas jo premore!

Slovenski kulturni klub tudi letos razpisuje tradicionalni literarni natečaj za mlade višješolce, stare od 13 do 19 let.

Kot vsako leto bosta prvo-uvrščena v prozi in poeziji prejela denarno nagrado, medtem ko bodo ostali nagrajenci (dve drugi in dve tretji nagradi) dobili darilo oz. knjižno nagrado. Tudi ostala boljša dela bodo objavljena v Rasti, mladinski prilogi Mladike.

V naslednji številki Rasti bomo objavili citate, ki bodo lahko služili kot možnost navdiha ali kot naslov literarnih prispevkov. Rok za oddajo prispevkov bo zapadel 8. februarja 2018, na Prešernov dan.